Rok 1927 Grudzień № 10.

Z ŻYCIA ZAWODOWEGO

ZWIĄZKU ZAW. LEŚN. W RZPLITEJ POL.

DODATEK DO

„LASU POLSKIEGO” i „ECH LEŚNYCH”

Redaktor: prof. inż. ADAM SCHWARZ.

Do wszystkich leśników i gajowych,

zatrudnionych w lasach, niestanowiących własności Państwa.

Motto: *„Poprawa bytu leśników prywatnych — może być dziełem tylko leśników prywatnych”.*

KOLEDZY!

Konferencja leśników prywatnych z dn. 14 sierpnia 1927 r., zorganizowana przez Oddział Warszawski Zw. Zaw. Leśników w Rzplitej P., jednogłośnie uchwaliła: „Uznać, że zorganizowanie się leśników prywatnych winno nastąpić jedynie w łonie Związku Zawodowego Leśników i wezwać wszystkich, którzy jeszcze nie należą do niego, ażeby niezwłocznie wstąpili w jego szeregi”.

Cały świat pracowniczy oddawna już się przekonał, że swoje najbardziej żywotne interesy życiowe, jak warunki pracy i płacy, może zabezpieczyć jedynie drogą skupiania się w organizacjach zawodowych. Sprawa poprawy i unormowania bytu leśników i gajowych w lasach prywatnych — powinna być załatwioną i musi być załatwioną. Decyzja w tej sprawie leży w Waszych dłoniach i Wy, leśnicy prywatni, możecie, powinniście, i Wy tylko o tem zadecydujecie. Od Waszego wyrobienia organizacyjnego, od Waszej świadomości i solidarności społecznej zależy, jaki to będzie wynik.

Droga ku temu jest trudna! Wszyscy z tego zdajemy sobie sprawę. Lecz jeno w trudzie i znoju, w szrankach stanowczej, otwartej, świadomej swych celów i dróg akcji organizacyjnej — może być zapewniony byt leśnika i gajowego w lasach prywatnych, jego godność osobista i należyty szacunek pracy jego.

Istotna akcja, czyn żywotny może być dokonany, jako czyn zbiorowy, zorganizowany. Dlatego też Konferencja leśników prywatnych

zwraca się do całego ogółu pracowników w lasach prywatnych z hasłem: Do szeregów Koledzy! Wstępujcie do istniejącej już organizacji — Związku Zawodowego Leśników w Rzpp. P., który jest jedyną organizacją zawodową, obejmującą leśników i pracowników w lasach państwowych, a która musi stać się masową organizacją zawodową dla leśnika i dla gajowego lasów prywatnych.

W myśl uchwał Konferencji Warszawskiej, Zw. Zaw. Leśników przeprowadza akcję w sprawie unormowania warunków pracy i płacy pracowników w lasach prywatnych, zwłaszcza unormowania warunków pracy.

Akcja ta będzie o tyle skuteczną, o ile leśnicy i gajowi prywatni gremjalnie ją poprą. Poprzeć tę akcję — to znaczy wstąpić w szeregi organizacji zawodowej leśników i w jednym szeregu, solidarnym krokiem iść w obronie swych praw człowieka pracy.

Do szeregów więc leśnicy i gajowi lasów prywatnych! ramię do ramienia, a żadne burze i przeciwności losu nas nie złamią!

Niech żyje Z. Z. L. w Rzpp. P.!

Niech żyje las!

W imieniu Zarządu Gł. Zw. Z. L. w Rzpp. P.

Za Prezydjum:

Prezes: *Schwarz.*

L e ś n i c y!

Prezydjum Związku, wykonując uchwałę IV Ogólnego Zjazdu Leśników Polskich, ogłosiło w prasie codziennej następującą odezwę:

Jako organ wykonawczy uchwał IV Ogólnego Zjazdu Leśników Polskich, który się odbył w Warszawie, w październiku 1926, Związek Zawodowy Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej podaje do wiadomości ogółu społeczeństwa uchwałę, zapadłą w sprawie powołania do Sejmu i Senatu leśników.

Uchwała brzmi:

„IV Ogólny Zjazd Leśników Polskich, wychodząc z założenia, że leśnictwo polskie, którego teren pracy — las — stanowi ¼ część powierzchni Państwa i jest po rolnictwie najważniejszą podstawą życia gospodarczego, społeczeństwa i Państwa,

że leśnictwo to, które poniosło tak ciężkie straty za rządów zaborczych, przez wojnę i klęski żywiołowe, wymaga ustalenia zasad poli-

tyki leśnej, mającej na celu zabezpieczenie i wzmożenie produkcji drewna przez specjalne ustawodawstwo, którego brak wybitnie daje się odczuwać, oraz przez fachową kontrolę i krytykę gospodarki właścicieli lasów, społeczeństwa i rządu,

że polityka leśna Państwa wymaga gruntownej znajomości leśnictwa i licznych spraw z niem związanych,

zwraca się do społeczeństwa i poważnych stronnictw politycznych, by w interesie Państwa i własnym, postawiły przy najbliższych wyborach do Sejmu i Senatu, kandydatury wybitnych leśników, o nieskazitelnym charakterze, zdolnych do reprezentowania i bronienia leśnictwa polskiego, zaś leśników polskich wzywa do popierania tych list wyborczych, które odpowiadają najbliżej przekonaniom politycznym wyborców leśników, a uwzględniają powyższy postulat".

Wykonując powyższą uchwałę i stojąc ściśle na gruncie apolitycznym, Związek Zawodowy Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej ze swej strony zwraca się do wszystkich partyj politycznych z wezwaniem o współdziałanie w ochronie tego wielkiego dobra narodowego, jakim jest las, przez umożliwienie należytej pieczy nad nim, powołanym do Sejmu i Senatu fachowym leśnikom.

Prezydjum Związku Zawodowego Leśników w R. P.

Z życia Z. Z. L. w Rzplitej Polskiej.

Wyciąg z protokółu posiedzenia Głównego Zarządu Związku z dn. 7 listopada r. b.

Obecni koledzy: A. Cysewski, J. Fijałkowski, W. Łuczkiewicz, M. Hoppen, Wł. Mołodyński, M. Nagabczyński, St. Ruśkiewicz, G. Chmielewski, T. Malinowski, A. Schwarz, St. Błonarowicz i J. Rutkowski.

Po zapoznaniu się i ustaleniu porządku dziennego zebrani wysłuchali i zatwierdził protokół poprzedniego zebrania, poczem przystąpiono do sprawozdania Prezydjum.

Przyjęto do wiadomości powołanie na sekretarza Gł. Zarz. kol. Ruśkiewicza, wyjaśnienie przyczyn niewysłania delegata do Jugosławji, wykonanie przez Prezydjum zlecenia poprzedniego zebrania, co do interwencji w Ministerstwie w sprawie rendantów.

Debatowano nad odpowiedzią Oddziału Radomskiego na komunikat w październikowym numerze dodatku, wynikiem czego było postanowienie zwołania walnego zebrania członków tego Oddziału, na którem

delegat Głównego Zarządu cały zatarg wyjaśni. Na delegata powołano kol. Schwarza.

Rozpatrzono sprawę, wysuniętą przez Ministerstwo Pracy i zastanawiano się nad sprawozdaniem komisji do spraw leśników prywatnych przy Oddziale Warszawskim Związku, oraz nad wnioskiem komisji o zlecenie jej prowadzenia dalszej akcji pod kontrolą Prezydjum, poczem uchwalono, wobec istnienia analogicznej komisji przy Głównym Zarządzie, upoważnić Prezydjum do kooptowania odpowiednich członków do pracy w tej komisji oraz włożyć na nią obowiązek złożenia sprawozdania z dalszych kroków na najbliższem posiedzeniu Głównego Zarządu.

Zatwierdzono skład delegacji dla załatwienia szeregu spraw, wyłonionych na przedpołudniowej konferencji Przewodniczących Oddz. w Ministerstwie Rolnictwa w osobach kolegów: prof. Schwarza, Miłobędzkiego i Chmielewskiego, wkładając na nią obowiązek zdania relacji w najbliższem „Życiu Zawodowem".

Po załatwieniu jeszcze szeregu drobniejszych spraw posiedzenie zakończono.

w. z. Sekretarza — Prezes

(—) *Szadkowski* — (—) *Schwarz*

Z ODDZIAŁÓW ZWIĄZKU.

Staraniem Oddziału Radomskiego odbędzie się szereg wycieczek naukowych do puszczy Kozienickiej, n-ctwa Garbatka, zakładów Chęcińskich oraz w Karpaty pod przewodnictwem prof. Sokołowskiego.

Przy Oddziale Radomskim powstało nowe Koło Szydłowieckie.

Ostatnie posiedzenie Zarządu Oddziału postanowiło na wniosek kol. Klimaszewskiego zorganizować kasę pogrzebową.

W związku z nadchodzącym okresem Walnych Zebrań w Oddziałach odbyły się zebrania w Oddziale Pomorskim 11 grudnia, w Oddziale Poznańskim 18 grudnia b. r.

Staraniem Oddziału Warszawskiego odbył się w dniu 18 grudnia odczyt radjowy kol. inż. Marjana Jackowskiego p. t. „Jak oszczędnie zaopatrywać się w drewno". Następny p. t. „Ochrona lasu w świetle ostatniego rozporządzenia o zagospodarowaniu lasów, nie stanowiących własności Państwa".

Pożądane byłoby, aby Oddziały, na których terenie znajdują się nadawcze stacje radjowe, pomyślały o zajęciu odpowiedniego miejsca w ich programach dla propagandy leśnictwa.

KOMUNIKAT

Rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa zostali z dniem 30/XI. 1927 roku na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej — zwolnieni ze służby państwowej koledzy: Kaz. Chrzanowski i Edward Roliński z Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu. Dla poparcia ich prośby o wytoczenie przeciwko nim dochodzenia dyscyplinarnego i udzielenie wyjaśnień, co do przyczyn zwolnienia, interwenjował Główny Zarząd w Ministerstwie, jednakże Ministerstwo, stojąc ściśle na gruncie uprawnień, jakie mu daje art. 116, odmówiło jak jednego, tak drugiego.

Wobec takiej sytuacji, Prezydjum nie widzi możliwości podejmowania jakichkolwiek dalszych kroków, zdając sobie sprawę, że wszelka dalsze interwencja zgóry jest skazana na niepowodzenie.

Prezydjum.

Ze Spółdzielni Leśników w Warszawie.

Protokół Walnego Zebrania Członków Spółdzielni z dnia 6-go listopada 1927 r.

Posiedzenie zagaił p. Nagabczyński, proponując na przewodniczącego p. Tittenbruna, a na sekretarza p. Stolarskiego, co Zebranie przyjęło.

Porządek obrad:

1) Odczytanie protokółu z poprzedniego Walnego Zebrania;
2) Sprawozdanie Zarządu;
3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej;
4) Zatwierdzenie bilansu za rok obrach. 1926/27, rachunku zysków i strat oraz podziału zysków;
5) Zatwierdzenie budżetu na rok 1927/28;
6) Wybory Rady Nadzorczej w miejscu ustępującej;
7) Wolne wnioski.

1) Odczytano protokół z poprzedniego Walnego Zebrania i przyjęto go bez dyskusji.

2) Sprawozdanie Zarządu Spółdzielni odczytał członek Zarządu p. Kwiatkowski, stawiając jako wnioski. 1-o sprawę wynajęcia środkowego pokoju od Głównego Związku Zawodowego Leśników Rzp. i II-o

zwrócenie się do miarodajnych czynników urzędowych w sprawie kredytu na umundurowanie dla urzędników i funkcjonarjuszy Lasów Państwowych.

Obydwie sprawy przekazano do załatwienia Zarządowi, delegując na mające się odbyć w dniu 7 b. m. Zebranie Zarządu Głównego Związku Zaw. Leś. w pierwszej sprawie p. Kwiatkowskiego.

P. Bonasewicz stawia wniosek, aby zapisane na dobro p. Chmielewskiego Zł. 1065 gr. 89, były zaliczone na poczet długu p. Chmielewskiego. Po dyskusji, w której zabierali głos pp.: Kwiatkowski, Lisowski, Bonasewicz, Mołodyński i Nagabczyński, postanowiono sprawę powyższą bez protestu jednomyślnie uchwaloną, przekazać do załatwienia Radzie Nadzorczej i Zarządowi.

3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Spółdzielni Leśników odczytał p. Bonasewicz. P. Ruśkiewicz stawia wniosek, aby przyjąć sprawozdania Rady Nadzorczej, udzielić absolutorjum i wybrać specjalną Komisję do uregulowania rozrachunku z p. Chmielewskim w terminie miesięcznym.

P. Bonasewicz stawia wniosek: „Walne Zebranie Członków Spółdzielni Leśników odmawia Zarządowi absolutorjum aż do czasu wystawienia odnośnych zobowiązań przez p. Chmielewskiego — zgodnie z uchwałami poprzedniego Walnego Zebrania, protokułu Rady Nadzorczej z dnia 28 lutego 1927 r. i protokułu Komisji Rewizyjnej z dn. 11 listopada 1927 r."

W głosowaniu przyjęto wniosek p. Ruśkiewicza.

Do Komisji wybrano pp.: Lisowskiego, Tittenbruna, Bonasewicza oraz proszono Komisję o zawiadomienie Rady Nadzorczej i Zarządu Spółdzielni, celem delegowania na zebranie Komisji swoich przedstawicieli.

4) Referuje p. Kwiatkowski.

a) P. Ruśkiewicz stawia wniosek, aby bilans zatwierdzić — wniosek przyjęto (1 głos przeciw).

b) P. Kwiatkowski referuje podział zysków w wysokości Zł. 3.667 gr. 44.

Na Fundusz Zasobowy w myśl § 17 statutu naszej Spółdzielni 10%		366,74
Na cele społeczne: a) na powodzian Małopolski wschod.	100	
b) na stypendjum dla Leśników	400	500,00
Na gratyfikację dla pracowników Spółdzielni		700,00
Na Fundusz Zasobowy, jako czysty zysk z niecztonkami . .		1646,70
Razem:		3667,44

Projekt podziału zysków zatwierdzono.

5) Referuje p. Kwiatkowski: — przewiduje w wydatkach na rok obrachunkowy 1927/28 Zł. 23.250, do czego dojdzie jeszcze pozycja wynagrodzenia Rady Nadzorczej za branie udziału w posiedzeniach, żetony dla Komisji Rewizyjnej i wynagrodzenie Zarządu.

Przyjęto wniosek p. Ruśkiewicza, aby odczytany preliminarz przyjąć z poprawką p. Nagabczyńskiego i aby w razie konieczności prze-

kroczenia przewidywanego budżetu — dodatkowy został przedstawiony uprzednio do zatwierdzenia Radzie Nadzorczej.

6) Ustąpili Pp.: Rożyński, Polkowski, ś. p. Bielański i prof. Jedliński. Wybrano na ich miejsce Pp.: Wandurskiego Eugenjusza, Ostrowskiego Marjana, Rożyńskiego Stefana, Polkowskiego Klaudjusza, a na zastępców Pp.: Horeckiego Bogumiła i Tinza Ludwika.

Do Prezydjum Rady Nadzorczej weszli: p. prof. Adam Szwarz — jako prezes, p. Inspektor Tittenbrun Michał — jako viceprezes, p. inż. Bonasewicz Feliks — jako sekretarz.

7) Przemawia p. Nagabczyński: Ponieważ na Zebraniu Oddziału Kujawsko-Mazowieckiego Zw. Zaw. Leśn. uchwalono na wniosek p. Nagabczyńskiego, przystąpienie wszystkich członków Oddziału do Spółdzielni Leśników i zapisania się na Członków, stawiam wniosek, aby na Zjeździe Prezesów Kół Związku Zawod. Leśników, wystąpił z podobnym wnioskiem delegat Spółdzielni. Oświadczenie p. Nagabczyńskiego o zapisaniu się na Członków Spółdzielni Leśników w Warszawie całego Oddziału Kujawsko-Mazowieckiego, przyjęto z uznaniem.

Na tem Zebranie zakończono o godzinie 19-tej.

Sekretarz:	Przewodniczący:
(—) *Jan Stolarski.*	(—) *Michał Tittenbrun.*

Sprawozdanie

Zarządu Spółdzielni Leśników w Warszawie

za I okres prawny, t. j. od dn. 1-go lipca 1926 r. do dn. 30-go czerwca 1927 r.

Pierwszy okres prawny Spółdzielnia Leśników w Warszawie rozpoczęła z kapitałem udziałowym w wysokości *Zł. 1.093*, równający się 43 pełnym udziałom i 6 udziałom zaliczkowanym po Zł. 2, zamyka się zaś okres ten kapitałem udziałowym w wysokości *Zł. 2.350*, równający się 94 pełnym udziałom.

Również od początku istnienia Spółdzielni, zadeklarowane zostało 39 udziałów na sumę Zł. 975 — dotychczas nie wpłaconych.

Spółdzielnia rozpoczęła normalną i zorganizowaną pracę od dnia Walnego zebrania, t. j. od dnia 28 stycznia 1927 r., przykładem czego jest zobrazowanie stanu do 28 stycznia 1927 r. i od tejże daty do końca roku operacyjnego, t. j. do 30 czerwca 1927 r.

Przedstawiony na Walnem Zebraniu bilans za czas od 1/VII. 1926 r. do dnia 20/I. 1927 r., wykazał obroty sprzedaży w wysokości Zł. 13.814 groszy 73, dając zyski w sumie Zł. 111 gr. 85, natomiast w dniu 30/VI. 1927 r., t. j. w ciągu 5-ciu miesięcy obroty sprzedaży powiększyły się o Zł. 92.279 gr. 41 i dały zysków w sumie Zł. 7.330 gr. 59.

Ogółem, jako podano w bilansie, obrót sprzedaży wynosił *Zł. 106.094 gr. 14.*

Zysk brutto kalkuluje się w wysokości 20%, t. j. *Zł. 21.087 gr. 30*, zaś zysk czysty kalkuluje się w wysokości 7%, t. j. *Zł. 7. 442 gr. 44.*

Zarząd ma nadzieję, że poza skutkami wydania broszury propagandowej, oraz faktem wypłacania po raz pierwszy dywidendy, co wpłynie dodatnio na przysporzenie Spółdzielni udziałowców — również i ogłoszenie w pismach zawodowych sprawozdania rachunkowego za pierwszy okres prawny z dodatniemi rezultatami, w znacznej mierze przyczyni się do zainteresowania ogółu Leśników Spółdzielnią.

Komisja Rewizyjna Związku Spółdzielni Polskich, po zanalizowaniu obrotów i bilansu, protokularnie stwierdziła prawidłowość prowadzonych książek z przedstawionymi dokumentami, jak również zaznaczyła intensywny rozwój Spółdzielni.

Obecny lokal jednopokojowy, przy nawale pracy oraz licznie odwiedzającej klijenteli, jest za mały i nie reprezentuje należycie Spółdzielni, co w znacznym stopniu utrudnia pracę. Dlatego też Zarząd ze swej strony projektuje i prosi o poparcie w Związku Leśników wniosku, aby środkowy pokój był wynajęty Spółdzielni na biuro. Naturalnie, Związek będzie mógł również w dalszym ciągu korzystać ze wspomnianego pokoju w razie zjazdów i posiedzeń.

Projekt budżetu na II okres prawny, t. j. od 1/VII. r. b. do 30/VI. 1928.

Zarząd, biorąc za podstawę obroty z drugiej połowy I-go okresu prawnego, przewiduje następujące zasadnicze wydatki:

1)	Koszty administracji, t. j. Kierown. i 2 pracown. .	Zł.	7800,00
2)	Inwestycje (maszyna do pisania)	„	1200,00
3)	Lokal (2 pokoje — światło, telefon i opał) . .	„	2300,00
4)	Podatki (świadectwo handlowe — podatek obrotowy, dochodowy i składka na rzecz Związku Spółdz. Pols.	„	1700,00
5)	Opłaty pocztowe i stemplowe	„	1000,00
6)	Świadczenia socjalne (Kasa Chorych i Fund. Ubez.)	„	500,00
7)	Podróże na posiedzenia Rady Nadz. i djety . .	„	1400,00
8)	Procenty od pił i ewent. inne	„	1850,00
9)	Koszty handlowe ogólne	„	4000,00
10)	Ogłoszenia—druki, cenniki, broszura propagandowa	„	1500,00
		Zł.	23250.00

Poza tem dojdą pozycje:

a)	Żetony za branie udziału w posiedzeniach dla Członków Rady Nadzorczej	Zł.	975,00
b)	Żetony Komisji Rewizyjnej a 50 Zł.	„	300,00
c)	Wynagrodzenie Zarządu	„	3600,00

Naturalnie, jeżeli obroty w II-gim okresie prawnym będą większe, niż w okresie I-szym, to cały szereg przewidywanych kosztów również się odpowiednio zwiększy.

Spółdzielnia w II-gim okresie prawnym wprowadza nowe działy, jak: a) dział materjałów, kolejkowych (szyny, złącza, kostele, śruby

i t. p.); b) dział tartaczny (maszyny, obrabiarki, piły trakowe, narzędzia i smary).

Dział materjałów kolejkowych jest już dosyć znacznie rozwinięty, bowiem w ciągu niespełna miesiąca obrót wynosił Zł. 5626 gr. 65, w wykonaniu zaś są zamówienia na około 2.000 Zł.

Dział tartaczny jest dopiero w stadjum organizacji.

Następnie Spółdzielnia przystępuje do zorganizowania działu umundurowania dla Członków naszej Spółdzielni i Związku Zaw. Leśników przez wprowadzenie sprzedaży materjałów na mundury, oraz wszelkiej galanterji, jak: bielizna pościelowa, stołowa, ubrania damskie i dziecinne, kurtki skórzane, kożuszki dla gajowych i t. p., na 5-cio miesięczne spłaty, pod zabezpieczenia wekslowe.

W sprawie umundurowania pozostaje jeszcze do załatwienia kwestja poręki ze strony PP. Nadleśniczych, do jakiej wysokości może Spółdzielnia udzielić kredytów poszczególnym urzędnikom Nadleśnictw, jak również i gajowym, oraz zgoda danego Nadleśnictwa do potrącania odpowiednich rat z tytułu wybranych materjałów mundurowych.

Zaznaczamy, że Spółdzielnia prowadzić będzie powyższy dział bez żadnych zysków, jedynie tylko dla wygody swych Członków.

Sprawa działu urządzania lasów, pomiarów, ekspertyz i porad fachowych, po porozumieniu się z Zrzeszeniem Sejmików Samorządowych i Zrzeszeniem Właścicieli Lasów w Warszawie, przedstawia się następująco:

Zrzeszenie Sejmików Samorządowych umieści w najbliższym numerze swego pisma „Samorząd”, artykuł o sposobie urządzania gospodarstw leśnych i pod tym artykułem umieści Spółdzielnia odpowiednie ogłoszenie cen i warunków urządzania lasów, pomiarów, porad fachowych i t. p.

W tej sprawie porozumieliśmy się z p. Inż. Gustawem Chmielewskim we Lwowie, z prośbą o nadesłanie nam potrzebnych danych do ogłoszenia i uzgodnienia norm opłat, pobieranych w Małopolsce i b. Kongresówce.

Fachowe kierownictwo tego działu obejmie p. Inż. Chmielewski, w myśl protokółu Zarządu z dn. 2 maja r. b., wykonawcami zaś będą Członkowie naszej Spółdzielni, oraz Związku Zaw. Leśników.

Przy sposobności mamy również zaszczyt powiadomić, że celem ułatwienia Członkom Spółdzielni i Związku zaopatrywania się w dobry i tani sprzęt radjowy, uzyskaliśmy ulgowe warunki od Polskiego Towarzystwa Radjo-technicznego, dla obrotów za pośrednictwem Spółdzielni.

Warszawa, dnia 5 listopada 1927 r.

Zarząd Spółdzielni Leśników w Warszawie.

G. Chmielewski, J. Kwiatkowski, J. Miłobędzki.

Z biura porad prawnych przy Gł. Zarz. Z. Z. L.

Dodatek za wyższe studja i zniżki kolejowe.

W N-rze 9 dodatku „Z życia zawodowego", zamieszczone zostały wyjaśnienia delegacji, wybranej przez konferencję Przewodniczących Oddziałów Związku, odnośnie do szeregu postulatów, które delegacja miała przedstawić Ministerstwu Rolnictwa. Ponieważ odpowiedź, udzielona przez Ministerstwo w sprawie dodatku za wyższe studja i zniżek kolejowych, nie zupełnie trafiła do przekonania ogółu członków Związku, *biuro porad prawnych* pragnie wyjaśnić te zagadnienia z prawnego punktu widzenia.

a) Dodatek za wyższe studja. Z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, zniesiony został dodatek za studja wyższe, przyznawany na podstawie dawnych przepisów, w formie wyższego szczebla.

Wymieniona ustawa postanawia w art. 7 zupełnie wyraźnie i niedwuznacznie, że „przy pierwszem mianowaniu funkcjonarjusz lub wojskowy zawodowy, otrzymuje uposażenie pierwszego szczebla danej grupy, jeśli ustawa niniejsza inaczej nie stanowi".

Wypadki, w których ustawa stanowi inaczej, wyszczególnione są w ustępach drugim i trzecim tegoż art. 7; odnośne postanowienia brzmią: „Przepis powyższy nie ma zastosowania do funkcjonarjuszów, mianowanych z pośród pracowników dziennie płatnych, którzy przy mianowaniu nie mogą otrzymać mniejszej kwoty uposażenia, od kwoty zasadniczego uposażenia, otrzymanego w ostatnim miesiącu przed mianowaniem".

„Przy dalszych mianowaniach (awansach) funkcjonarjusz lub wojskowy zawodowy otrzymuje w wyższej grupie uposażenie tego szczebla, który pod względem ilości punktów, jest bezpośrednio wyższy od szczebla, zajmowanego poprzednio w grupie niższej".

W powyższych postanowieniach przeprowadzona jest zasada, że funkcjonarjuszowi, w razie mianowania go lub awansowania, nie może być przyznane uposażenie niższe, niż poprzednio pobierane. Naprzykład, ktoś był pracownikiem, płatnym dziennie i pobierał wynagrodzenie zasadnicze w takiej wysokości, że odpowiadało ono 370 punktom miesięcznie. Jeżeli ów pracownik ma być mianowany w X stopniu służbowym, nie może mu być przyznane uposażenie, przyznane do szczebla *a* grupy X uposażenia, ponieważ byłoby ono o 40 punktów niższe od poprzednio otrzymywanego uposażenia.

Drugi przykład: funkcjonarjusz państwowy dosłużył się w VIII stopniu służbowym szczebla *f* i ma być awansowany do VII stopnia służbowego. Ponieważ do szczebla *f* grupy VIII przywiązane jest uposażenie zasadnicze 680 punktów, zaś w grupie VII do szczebla *a* 600 punktów, a do szczebla *b* 660 punktów, funkcjonarjuszowi owemu nie może być przyznany w grupie VII ani szczebel *a*, ani *b*, ponieważ pod względem płacy, byłaby to degradacja, a nie awans. Wobec tego, w myśl postanowień art. 7 ustawy, funkcjonarjuszowi temu winien być

w grupie VII przyznany szczebel *c*, jako pod względem punktów bezpośrednio wyższy od szczebla *f* w grupie VIII-ej (720 punktów).

Jeżeli w niektórych dyrekcjach zachodzą wypadki, że funkcjonarjusze nowomianowani otrzymują szczebel wyższy, niż *a*, jest to prawdopodobnie uzasadnione wyżej przytoczonemi przepisami, i nie ma nic wspólnego z posiadaniem przez mianowanego (awansowanego) wyższych studjów.

Zasada premjowania za wyższe studja, należy do bezpowrotnej przeszłości i mogła się utrzymać tak długo, jak długo od poszczególnych kategorji urzędników nie wymagano szczególnych kwalifikacji. Skoro jednak, w myśl art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Nr. 21, poz. 164), stanowiska zostały podzielone na 3 kategorje i stanowiska I kategorji dostępne są jedynie osobom, posiadającym *wyższe wykształcenie*, zasada powtórnego premjowania wyższego wykształcenia nie ma żadnych podstaw.

Możność osiągnięcia stanowiska I kategorji, jest właśnie niejako premją za wyższe wykształcenie.

b) 50% zniżki kolejowe. 50% zniżki kolejowe ustanowione zostały jeszcze rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30-go czerwca 1920 r., w sprawie ulg za przejazd kolejami żelaznemi pracowników państwowych („Monitor Polski" Nr. 147). Załącznik do wspomnianego rozporządzenia p. t. „Przepisy o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznemi" w art. 2 postanawia, że:

„Prawo do korzystania z ulgi posiadają wszyscy *etatowi* urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, posiadający legitymacje służbowe według wzoru, ustalonego przez Prezydjum Rady Ministrów".

W dalszym ciągu następuje postanowienie, jak winna wyglądać legitymacja, oraz przepis, że: „Nieetatowi pracownicy, korzystać mogą ze zniżki 50% tylko przy nabywaniu biletów okresowych III klasy (miesięcznych, sezonowych lub rocznych) na podstawie przedkładanych każdorazowo zaświadczeń swej władzy, iż zamieszkują poza miejscem urzędowania".

Urzędnicy dzielą się na stałych i niestałych (prowizoryczni, kontraktowi). Pojęcie „urzędnik etatowy" (będące zabytkiem austrjackim), odpowiada wprowadzonemu obecnie pojęciu „urzędnik stały". Z tego wynika, że jedynie urzędnicy stali, t. j. mianowani z zastrzeżeniem usuwalności z art. 116, oraz stabilizowani, mają prawo do zniżki kolejowej, nie mają natomiast tego prawa urzędnicy kontraktowi i prowizoryczni.

Tak przedstawia się ta sprawa w świetle obowiązujących obecnie przepisów.

Z tego jednak nie wynika, by urzędnikom prowizorycznym nie mogły być przyznane zniżki kolejowe.

Wspomniana ustawa o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, zawiera w ustępie czwartym art. 10 postanowienie, że: „Ponadto może Rada Ministrów poza należnościami ubocznemi, określonemi w niniejszej ustawie, przyznawać funkcjonarjuszom i wojskowym zawodowym specjalne dodatki, uzasadnione właściwościami służby, *oraz ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi*"

Wymieniony przepis nie czyni różnicy między funkcjonarjuszami

stałemi i niestałemi (etatowemi i nieetatowemi), wobec czego, Rada Ministrów jest uprawniona przyznać zniżki kolejowe również urzędnikom prowizorycznym.

Odnośne postanowienie Rady Ministrów musiałoby, naturalnie, objąć wszystkich urzędników państwowych. Starania w tym kierunku czyni Zrzeszenie Urzędników Państwowych. Podejmowanie jakichkolwiek kroków w tym kierunku w Ministerstwie Rolnictwa, jest bezcelowe, ponieważ Ministerstwo to, ani nie może przyznać urzędnikom ulg, ani wystąpić z inicjatywą w tym kierunku.

KRONIKA.

W kronice z października, zamieszczono notatkę o przygotowywaniu przez Ministerstwo Rolnictwa propagandowego filmu leśnego. Dziś mamy do zanotowania dalsze postępy tej akcji, a mianowicie: dokonano zdjęć osobliwości i drzewostanów n-ctwa Wirty, Kartuzy i Helu, spławu drewna w Dyrekcji Bydgoskiej, produkcji klepek w Dyr. Łuckiej, oraz z łowiectwa-polowania na kaczki i wykurzania borsuka. Na tych zdjęciach część pierwsza filmu została zakończona i jest montowana, w celu przygotowania do wyświetlania. Przygotowaniem dalszych części zajmie się Ministerstwo w roku przyszłym.

Na podstawie szeregu lat doświadczenia, Ministerstwo Rolnictwa przyszło do przekonania, że szkoły dla leśniczych, w dzisiejszej swej postaci, nie spełniają należycie włożonego na nie zadania i postanowiło je zorganizować na nowo, przyczem przewiduje się przedłużenie czasu trwania kursu. Statut i program odpowiednio zmieniony, jest już opracowywany.

W Dzienniku Ustaw z dn. 14 grudnia r. b., Nr. 110, ukazało się pod poz. 934, rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia 1927 r., o prawie łowieckiem.

Według tego rozporządzenia, najmniejszy dopuszczalny teren łowiecki, stanowi nie mniej, niż 100 ha ciągłej powierzchni. Właściciele mniejszych terenów, mogą uzyskać prawo polowania po połączeniu swoich gruntów z sąsiadami, we wspólny teren łowiecki.

Najwyższe kary są przewidziane za polowanie na żubra, samicę łosia, bobra i kozicę.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie w czternaście dni po ogłoszeniu.

Z dniem 5 grudnia r. b., wszedł w życie na przeciąg jednego roku, układ z Niemcami, dotyczący eksportu drewna tartego.

Chcąc sobie zabezpieczyć dopływ materjału okrągłego z Polski, który miał być ograniczony przez wprowadzenie znacznej podwyżki ceł wywozowych, Niemcy przyznali Polsce kontyngent przywozowy dla drewna tartego w wysokości 1 i $^1/_4$ miljona m^3, który przekracza znacznie dotychczasowe normy eksportu i w praktyce oznacza wprowadzenie wolnego handlu, na warunkach z przed wojny celnej.

Umowa powyższa usuwa potrzebę podwyższenia ceł wywozowych, które miały zabezpieczyć inne rynki zbytu na materjały tarte i jest bardzo doniosłą dla własności leśnej, która przez podwyżkę ceł poniosłaby poważne ofiary, wskutek koniecznej redukcji cen w momencie, gdy dopiero osiągnęły swój poziom przedwojenny.

W dniu 1 grudnia odbył się uroczysty obchód 35-letniej działalności naukowej prof. Zygmunta Mokrzeckiego, wybitnego entomologa a równocześnie leśnika.

W obchodzie tym wziął czynny udział także Związek Zaw. Leśników w Rzpp. P. przez wydelegowanego w tym celu przez Prezydjum Związku prezesa prof. Schwarza. Jako główny punkt uroczystości, odbyła się w Uniwersytecie Warszawskim uroczysta akademja, w której wzięli udział delegaci rozmaitych stowarzyszeń i związków naukowych, oraz zrzeszeń zawodowych.

Na akademji tej wygłosił prezes Związku Zaw. Leśników w Rzpp. P. następujące przemówienie:

„Czcigodny Jubilacie! Szanowni Panowie!

Przedmówcy moi rozpatrzyli w przemówieniach swoich działalność Jubilata przeważnie ze strony naukowej — podnosząc zasługi Jego rzetelne, oddane pewnym gałęziom nauki Polskiej. Ja chciałbym spojrzeć na zasługi czcigodnego Jubilata, prof. Mokrzeckiego, z innej strony — a mianowicie od strony życia leśników Polskich, t. j. podkreślić zasługi Jego dla zawodu leśnika.

Chcąc jednakże dość wyraźnie zaznaczyć tę stronę zasług Jubilata — muszę przedewszystkiem — w kilku bodaj słowach — nakreślić obraz, jaki w życiu społeczeństwa leśnego spotykamy.

Zawód Leśnika — to zawód cichy. Pracując przeważnie zdala od zgiełku świata, w głębi cichej głuszy leśnej — zapatrzony w niezgłębione tajemnice przyrody, staje się leśnik również cichym, jak cichą jest tajemnica lasu. Kładąc niejednokrotnie niepospolite nieraz zasługi dla badań przyrody i zgłębiając jej tajemnice, lub odkrywając je, pozostaje imię leśnika nieznane, jak nieznane są jeszcze liczne tajniki przyrody. To też zapoznaną jest dla ogółu społeczeństwa praca zawodu leśników dla dobra lasu oraz dla dobra ogółu.

Jeżeli zatem wśród tego cichego społeczeństwa leśnego rozebrzmi głośniej imię jednego z członków jego, jeżeli rozlegnie się echem donośnem nie tylko tam, w puszczach leśnych, ale wybiegnie z nich na świat szeroki — daleko w miasta własne i obce, i przeleci poza oceany — to głosi ono sławę jego własną — ale równocześnie sławę imienia leśnika polskiego i całego leśnictwa, z którego wyszedł i dla którego pracuje.

I w tem właśnie leży zasługa naszego czcigodnego Jubilata, którą pragnąłem podkreślić. Imię bowiem prof. Mokrzeckiego, niestrudzonego pracownika na niwie naukowej — a równocześnie leśnika, znane jest dzisiaj całemu światu.

Czcigodny Jubilacie! Święcąc dzisiaj jubileusz Twej 35-letniej działalności, składam Ci w imieniu wszystkich leśników Polskich, zrzeszonych w Związku Zaw. Leśników w Rzpp. P., cześć przedewszystkiem za to, żeś nietylko pracował dla nauki Polskiej i lasu Polskiego, ale przedewszystkie za to, żeś podniósł wysoko imię leśnika Polskiego — żeś pracą swoją rozszerzył sławę jego szeroko po świecie całym, a przez to podniósł zawód nasz wyżej ponad poziom przeciętny.

I za to właśnie cześć Ci i chwała!”

Ruch służbowy

w administracji lasów państwowych, w m-cu październiku 1927 r.

W Dyrekcji Warszawskiej:

Zwolnieni:

Pirkiel Jan — prakt. techn.-leśn. N-ctwa Herby — z dniem 31.X. b. r., Krauze Kazimierz — prakt. leśny N-ctwa Grodzisko — z dniem 15.X. b. r., Weber Tadeusz, prakt. leśn. N-ctwa Nakło — dn. 17.X. b. r., Gontarek Wojciech, prakt. leśn. N-ctwa Skierniewice — dn. 17.X. b. r., Kubus Tadeusz, prakt. leśn. N-ctwa Herby — dn. 18.X. b. r., Głowacki Gabrjel, prakt. w Dyr. L. P. w Warszawie — dn. 27.X. b. r.

Wyżej wymienieni, zwolnieni z powodu powołania do służby wojskowej.

Przeniesieni:

Kozłowski Leon, prakt. w Dyr. L. P. w Warszawie — do N-ctwa Kowel.

Przyjeci:

Siekiera Wojciech — na stan. prakt. do N-ctwa Czarnylas. Błaut Wacław — na stan. prakt. do N-ctwa Olsztyn.

W Dyrekcji Radomskiej:

Nowo przyjęci:

Świderski Piotr — w charakterze kontrakt. prakt. techn.-leśn. do N-ctwa Ś-ta Katarzyna, w X st. sł., Sztobryn Edward — w charakterze kontr. prakt. leśn. do N-ctwa Ś-ta Katarzyna, w XI st. sł.

Przeniesieni:

Zgiet Wacław, prowizoryczny leśniczy N-ctwa Szydłowiec — na takież stanowisko do N-ctwa Bliżyn, w VIII. st. sł., Heiningier Zygmunt, prowizoryczny leśniczy N-ctwa Bliżyn — na takież stanowisko do N-ctwa Puławy, w IX. st. sł., Stepowski Antoni, prowiz. leśniczy N-ctwa Bliżyn — na stanowisko leśniczego do N-ctwa Szydłowiec, w IX. st. sł., Szaybo Józef, prowiz. prakt. N-ctwa Puławy — na stanowisko leśn. N-ctwa Bliżyn, w X. st. sł., Głowacki Wacław, prowiz. kancelista N-ctwa Brudzewice — na stan. praktykanta leśnego do N-ctwa Hrubieszów, w XI. st. sł., Czubiński Józef, prowiz. kancelista N-ctwa Hrubieszów — na takież stanowisko do N-ctwa Brudzewice, w XI. st. sł., Wojczewski Władysław, prowiz. kancelista N-ctwa Błogie — na takież stanowisko do N-ctwa Jędrzejów, w X. st. sł., Szyrmer Eugenjusz, prowiz. kancelista N-ctwa Jędrzejów — na takież stanowisko do N-ctwa Błogie, w X. st. sł., Syrkiewicz Bolesław, kontrakt. praktykant leśny N-ctwa Wierzbnik — na praktykanta do N-ctwa Kozienice, w XII. st. sł.

Przeniesieni na emeryturę:

Plichta Ludwik — Nadleśniczy VII. st. sł. N-ctwa Daleszyce.

W Dyrekcji Łuckiej, za m-c listopad b. r.

Przeniesieni:

Inż. Lesak Tomasz, prakt. techn. leśny w X. st. sł., z N-ctwa Smidyń-Wyżwa — do oddz. Urz. Lasów Dyr. w Łucku, Marcinkiewicz Adam, prakt. techn. leśn w X. st. sł., z N-ctwa Zamszańskiego — do oddz. Urz. Lasów Dyr. w Łucku, inż. Postolko Tadeusz, prakt techn. leśn. w X. st. sł., z N-ctwa Kowel — do oddz. Urz. Lasów Dyr. w Łucku, Sokołowski Bronisław, kancelista w XI. st. sł., z N-ctwa Luboml — do N-ctwa Rówieńskiego, Lesiecki Oktawjan, inspektor lasów VI. st. sł. D. L. P. — w stan spoczynku z 30.XI. 1927 r.

Nowo przyjęci:

Gorzkowski Stanisław, leśniczy w IX. st. sł. — do N-ctwa Kostopolskiego, Horyszewski Leon, sekretarz w X. st. sł. — do N-ctwa Strzelskiego, Stępowski Antoni, prakt. kanc. w XII. st. sł. — do Dyr. Las. Państw., Kaczorkiewiczówna Eugenja, kontr. rachmistrz w XI. st. sł. — do Dyr. L. P., Kalicki Czesław, leśniczy w X. st. sł. — do N-ctwa Trościaniec, Inż. Eugenjusz Jan Kleski, prakt. techn. leśn. w X. st. sł. — do N-ctwa Szackiego, Inż. Marjan Michał Gerhardt, prakt. techn. leśn. w X. st. sł. — do N-ctwa Podłużne.

ODPOWIEDZI BIURA PORAD PRAWNYCH.

Urzędnikom Nadleśnictwa Ostrów. W myśl § 26, ustęp trzeci rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079), Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Skarbu, określą, którym funkcjonarjuszom nadleśnictw przysługują mieszkania służbowe i określi wysokość ekwiwalentu w gotówce. Ponieważ takie ustalenie jeszcze nie nastąpiło, § 26 nie jest w całej rozciągłości wykonywany.

Związek między innemi zwraca się do Ministerstwa Rolnictwa również w sprawie przyśpieszenia uregulowania tej sprawy.

Zdaniem Zarządu Głównego, niewypłacanie funkcjonarjuszom nadleśnictw, którym dotychczas nie przyznano ani mieszkania służbowego, ani ekwiwalentu w myśl § 26 — tych dodatków na mieszkanie, jakie pobierają inni funkcjonarjusze państwowi, jest niesłuszne i polega na błędnej interpretacji przez odnośne czynniki postanowień § 26. Mianowicie, normalnego dodatku na mieszkanie pozbawieni zostali tylko ci funkcjonarjusze, którzy otrzymują mieszkanie służbowe lub ekwiwalent i oczywiste, od tej chwili, kiedy mieszkanie lub ekwiwalent otrzymali. Wszyscy inni winni pobierać uposażenie zgodnie z postanowieniami § 25 rozporządzenia, a więc również normalny dodatek mieszkaniowy.

W razie niewypłacania normalnego dodatku mieszkaniowego, mogą funkcjonarjusze ci wnieść zażalenie do władzy przełożonej w drodze służbowej, a w razie odmowy, należy skierować sprawy do Zarządu Głównego.

Gajowemu ze wsi Filipowo. 1) Za pełnienie zastępczo służby w cudzym obchodzie na terenie tego samego nadleśnictwa, w którem gajowy pełni służbę, djety nie należą się.

2) O ile czas służby przed mianowaniem nie został swego czasu zaliczony przez komisję weryfikacyjną, nie wlicza się go do wysługi lat, nie ma on tem samem wpływu na przesunięcie do wyższego szczebla.

3) Istnienie deputatu, choćby on nawet nie nadawał się do użytkowania, wyklucza przyznanie ekwiwalentu. Jeżeli wydzielony deputat istnieje tylko „na papierze", t. j. nie nadaje się do użytkowania, należy w drodze służbowej wystąpić z prośbą o zamianę gruntu deputatowego.

P. Emilowi Płaszke, leśniczemu w Tatarowie. Zarobkowanie końmi służbowemi, jest instrukcją wyraźnie zabronione. Władza dlatego wypłaca dodatek na utrzymanie koni służbowych, by umożliwić personelowi administracji lasów państwowych należytą pracę, co bez własnego środka lokomocji byłoby bardzo często utrudnione. Z tą zasadą sprzeczne byłoby zarobkowanie koniem służbowym. Wobec tego sądzimy, że prośba o zezwolenie skazana jest z góry na niepowodzenie.

P. J. Kowalskiemu z Magnuszewa. Gajowi lasów prywatnych są uprawnieni do noszenia umundurowania, podobnego do tego, które noszą gajowi w lasach państwowych, z wyjątkiem godeł państwowych i nikt nie jest uprawniony zabronić tego, z braku odpowiednich podstaw prawnych.

KOLEDZY!

Główny Zarząd Związku posiada w Warszawie lokal, który poza koniecznym biurem, jest lokalem reprezentacyjnym Związku. Jako taki, winien mieć wygląd, odpowiadający wielkości i powadze Związku. Na urządzenie go brak jest dotychczas funduszów, wskutek czego świeci nagiemi ścianami.

Wielu z Kolegów ma w swych domach zaniedbane i porzucone obrazy, rogi, kły dzików, wypchane zwierzęta, ptaki lub jakieś inne okazy, które leżą zupełnie bezużytecznie i z czasem ulegną kompletnemu zniszczeniu, a doprowadzone do należytego wyglądu, stanowiłyby rzecz pożądaną i miłą.

Koledzy! obejrzyjcie się zatem w swoich domostwach, a nadsyłając dary, przyczynicie się do estetycznego wyglądu lokalu Waszego Związku.

Prezydjum.

OFIARA.

Na dzieci po ś. p. Boneckich — bezimiennie 50 zł.

Wydawca: Związek Zawodowy Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej w osobie prezesa **Adama Schwarza.**

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, ul. Sienna 15.